

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 6 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 13. października r. b. mianować najmiłościwiej radcę sekcyjnego Dra. Antoniego Becka dyrektorem drukarni nadwornej i rządowej z pozostawieniem go w dotychczasowym charakterze służby.

Wiedeń, 8. listopada. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany LV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 131. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 30go października 1866, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego pierwszej klasy w Voitzersreith w Czechach do manipulacji wywozowej z piwem.

Nr. 132. Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa z 5. listopada 1866, względem uwolnienia od opłaty portoryi komisji do likwidowania majątku związkowego w Frankfurcie nad Menem.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 10. listopada.

Półurzędowy artykuł w „Dresd. Journal“ zapewnia, że *Król saski* wszystkie traktatem pokoju objęte zobowiązania wykona wiernie i bez zastrzeżeń, i wzywa wszystkich, którzy hołdują Królowi, ażeby wspierali go na nowej drodze w dopełnieniu obowiązków.

W *Hanowerze* ogłoszony został w dzienniku ustaw rozkaz gabinetowy względem zaprowadzenia *powszechnego obowiązku do służby wojskowej*. Wszyscy tegoroczni rekruci byłej armii hanowerskiej, jako też przystawieni już i ci, którzy mają być w tym roku przystawieni, będą wkrótce powołani. Starsi żołnierze przechodzą do rezerwy. Ci, którzy w tym roku, jako też w obudwu ostatnich latach pozostali do dyspozycji, tli zostali odprawieni, będą o ile są jeszcze przydatni do służby, w miarę potrzeby do służby powołani. Zastępstwo jest jeszcze w tym roku dozwolone.

Król Wiktor Emanuel przybył do *Wenecji* dnia 7go b. m. o godzinie 11tej, i przyjmowany był na placu św. Marka przez patriarchę przy radośnych okrzykach ludności. Potem udał się Król do kościoła, gdzie odspiewano Te Deum.

Wieczorny „Monitor“ paryski z 7go b. m. stwierdza w swoim buletynie tygodniowym, że układy względem *rozdzielenia długu papieskiego* toczą się ciągle w Paryżu, i jest wszelka nadzieja, że wkrótce ukończone zostaną z powszechnem zadowoleniem. Również stwierdza „Monitor“, że układy względem *francusko-austriackiego traktatu handlowego*, rozpoczęte w Paryżu, będą wkrótce toczyć się dalej w Wiedniu, i że można oczekiwać pomyślnego ich rezultatu. Nakoniec pisze jeszcze ten dziennik, że okręta transportowe, które mają zabrać wojska francuskie z Meksyku, są już w pogotowiu, i że rząd meksykański dalekim jest od tego, by uczuwał niepokój lub słabość, owszem podwaja on usiłowania, by prowadzić dalej energicznie dzieło rozpoczęte przez Cesarza Maksymiliana. — Nadto donoszą wieczorne dzienniki paryskie z 7go b. m., że hr. Sartiges gotuje się już do powrotu do Rzymu.

„Journal de St. Petersbourg“ z 7go b. m. donosi, że *austriacki posel* hr. Revertera doręczył w poniedziałek W. Księciu Następcy tronu odręczne pismo Jego Mości Cesarza austriackiego i insygnia orderu św. Szczepana.

Francya wypowiedziała wojnę Korei. Korea leży w okolicy, gdzie ciemnota chińska kwitnie jeszcze w całej pełni; jest to Królestwo zostające pod opieką Chin na wysuniętym daleko półwyspie wschodniego wybrzeża Azji, który dzieli morze żółte od japońskiego. Kraj ten zajmuje znakomitą przestrzeń 9000 mil kwadratowych i jest od południa dobrze uprawiony. Mieszkańcy należą do rasy mongolskiej, posiadają cywilizację chińską i są wyznawcami Buddaizmu. Rzemiosło i przemysł kwitną u nich, jak prawie we wszystkich krajach chińskich. Rząd jest despotyczny i trzyma się systemu chińskiego tak ściśle, że osiadli w Chinach Europejczycy nazywają go „rządem bambusowym“. Jeżeli wojna z Francyą wybuchnie na prawdę, nie będzie to dla nich sprawa łatwa, gdyż Korea liczy 12 milionów mieszkańców i posiada stosunkowo dobrze zorganizowaną armię. Jaki był powód wypowiedzenia wojny, niewiadomo jeszcze. Donoszą tylko, że Koreańskie zamordowali 40 osób, zapewne po największej części Francuzów.

Lwów, 9go listopada. Sądziłyśmy, że polemika nasza ze „Słowem“ już się skończyła, bo „Słowo“ na ostatni artykuł nasz żadnej nie dało odpowiedzi. Aliści lwowski korespondent „Dziennika Warszawskiego“, jako obrońca „Słowa“ z tą odpowiedzią

wystąpił, a kreśląc w niej genetyczny wywód sporu powiada, że „Słowo“ zamieściło artykuł, którego autor wykazuje wspólność Rusinów galicyjskich z Rusią pod panowaniem rosyjskiem będącą, zaś w wywodzie Gazety lwowskiej uderzyło go twierdzenie, że Rosyanie mają być potomkami Czudów, Finów i Mongołów. Otóż takowe określenie kwestyi spornej jest mylne, z prawdą nie zgodne. Bo najprzód „Słowo“ w całym szeregu artykułów, wbrew dawniejszemu swemu zapatrywaniu się i ku powszechnemu zdziwieniu wystąpiło z twierdzeniem, że Rusini galicyjscy jednym są narodem z Rosyanami, a „Gazeta lwowska“ nigdzie nie powiedziała, że Rosyanie od Czudów, Finów i Mongołów pochodzą. Szanowny korespondent już in formalni omija prawdę i sprowadza kwestyę z właściwego pola.

Również jest mylnem, jakoby „Gazeta lwowska“ w kwestyi tej barykadowała się jedynie „głosownem powołaniem się na historię i na własne swe widzi mi się o zrozumiałości i niezrozumiałości języków“; bo co do pierwszego „Gazeta lwowska“ wymieniła owych bohaterów Rusi, którzy w kilku wiekowym okresie nie za Rosyą, ale przeciwko niej walczyli, powołała się na Zaporozę, które łączenia się z Rosyą starannie unikało. A przecież książęta Ostrogscy i Rozyńscy, Stefan Chmielnicki i Wyhowski byli to Rusini najczystszej krwi ruskiej, a bliższymi będąc dawniejszych czasów nie poczuli się do jedności z narodem rosyjskim. Ale szanowny korespondent ignoruje fakta niewątpliwie w pamięci ludu żyjące, te zaś fakta mają tu przeważne znaczenie i kwestyę stanowczo rozstrzygają. Kto znając te fakta jeszcze twierdzić będzie, że Rusini galicyjscy jednym są narodem z Rosyanami, ten zamyka oczy przed jasnością słońca, żeby nie widzieć co białe, co czarne.

Nie jest zaś prostem widzi mi się „Gazety lwowskiej“, że Polak i Rusin doskonale się z sobą rozmówią, bo tego mieliśmy na sejmie lwowskim dostateczne dowody, wie to zresztą każdy, co ma oczy ku widzeniu i uszy ku słyszeniu, żyjąc w Galicyi niewiedzieć o tem nie można. Z Rosyaninem zaś nie rozmówi się ani Polak ani Rusin nie wyuczysz się wprzód języka rosyjskiego, a to znów większe ma znaczenie, niż wszelkie mniej lub więcej naciągane lingwistyczne wywody.

Korespondent „Dziennika Warszawskiego“ powołuje się na jedność obrządku, jako na dowód jedności narodowej z Rosyanami. Na to powiemy, że obrządek a nawet i wyznanie narodowości nie stanowi i wcale na nią nie wpływa. Polacy i Czechy jednego są rzymskokatolickiego wyznania, a nikt przecież nie powie, że jednym są narodem. Zresztą szanowny korespondent zapomniał, że Rusini galicyjscy chociaż trzymają się obrządku wschodniego, są jednak wyznania rzymsko-katolickiego, i pod tym więc względem od Rosyan się różnią.

Nam się wydaje, że całe bałamuctwo, z którym „Słowo“ wbrew dawniejszemu swemu przekonaniu w ostatnim czasie wystąpiło, całe to bałamuctwo „Słowa“ i jego popleczników pochodzi stąd, iż zapomnieli, iż nazwa *Rosya, Rosyanie* zupełnie jest świeża, że nazwy tej przed początkiem osmnastego wieku nie znano. Bo w dawniejszych wiekach było Wielkie Księstwo a następnie Carstwo moskiewskie. Piotr Wielki mógł zaiste zmienić nazwę państwa swojego na Imperium rosyjskie, ale tego uczynić nie mógł, żeby dlatego już Rusini galicyjscy jednym narodem z Rosyanami być mieli. Z tem tylko „Słowo“ i inne dzienniki w ostatnich czasach wystąpiły w tendencji widocznie politycznej, co dla „Gazety lwowskiej“ większe ma znaczenie, niż wszelkie naukowe wywody. Od blisko stu lat Rusini galicyjscy a od wiele dawniejszych już czasów Rusini węgierscy żyją pod berłem austriackim, są i byli zawsze wiernymi poddanymi panującego domu austriackiego. Uważano ich zawsze jako Rusinów i oni sami żywe zawsze mieli i żywe dziś mają poczucie własnej swej narodowości. Słowem, w Galicyi i na Węgrach żyli i żyją Rusini, a Rosyanami nigdy nie byli i nie są. Jeżeli zaś od wcale niedawnego czasu „Słowo“ i inne dzienniki konieczne Rosyanów zrobić z nich chcą, to my w obronie prawdy i tego, co jak i zawsze było, wystąpić musieliśmy przeciwko widocznemu a wyraźnie tendencyjnemu nakręcaniu i przekręcaniu tak dziejów dawniejszych jak i obecnego położenia.

Na tem kończymy całą polemikę i w dalsze rozprawy wdawać się już nie będziemy. Być może, iż lwowski korespondent „Dziennika Warszawskiego“ znów powie, że cały nasz wywód jest *niedorzecznością i fałszem*. Mniejsza o to, na to już nie ma rady. Są ludzie, co nie mogąc rozumowaniem przekonać przeciwnika i pokonać, przynajmniej zakrzywić, zagłuszyć go chcą, i to im wystarcza.

Monarchia austriacka.

Wiedeń, 7. listopada. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Jego Ces. król. Apostolska Mość tudzież wszyscy w Wiedniu obecni Arcyksiążęta będą się znajdować dnia 12. b. m. w ko-

ściele 00. Augustyanów na nabożeństwie żałobnem za wojowników austriackich poległych w boju 1848 i 1849, 1859, 1864 i 1866 r.

Na przybycie Najjaś. Pana dworzec kolei północnej będzie ozdobiony chorągiewami i choiną i wspaniale oświetlony. W dworcu będzie ustawiona kompania honorowa wojska z sztandarem i muzyką. Na peronie powitają Najjaś. Pana członkowie Najwyż. dworu, ministrowie i reprezentanci gminy. Przy tej sposobności burmistrz będzie miał przemowę do Najjaś. Pana.

W Zistersdorf jako na granicy Niższej Austrii powitają Najjaśniejszego Pana członkowie wydziału krajowego niższo austriackiego, którzy się tam umyślnie w tym celu zgromadzą.

W dniu powrotu Najjaś. Pana Wiedeń stosownie do życzenia Jego Ces. Mości nie będzie oświetlony. Tylko mieszkańcy Jägerzeile mają iluminować domy z własnego popędu i na ulicy od mostu Aspern do Babenbergerstrasse wszystkie latarnie będą opatrzone wielkimi płomieniami.

Najjaś. Pani wraz z dziećmi cesarskimi ma powrócić z Ischl do Wiednia dnia 12. b. m.

Podobnie jak c. k. niższo austriackie namiestnictwo i rada gminna miasta Wiednia także i komit patryotyczny wiedeński otrzymał pisemne podziękowanie od Królewicza Alberta dowódcy wojsk saskich.

Księżę Metternich zamyśla odjechać do Paryża już w tym miesiącu.

Francya.

Paryż, 5. listopada. Dnia dzisiejszego odbył się nakoniec na polach pod laskiem bulońskim tyle razy zapowiadany przegląd wojsk. Zgromadzono tam około 22.000 wojska, samej gwardyi. Garnizon paryski nie był na tym przeglądzie obecny. Jak wiadomo słabość nie pozwoliła Cesarzowi zwiedzić obozu pod Chalons, gdzie gwardya przepędziła całe lato. Dzisiejszy przegląd miał ją wynagrodzić za to, że nie widziała Cesarza w obozie. Już o godz. 1ej cała armia stała na polu marsowem w szyku bojowym. Cesarz przybył o godzinie 2½ oczekiwany przez generała Fleury, swoich adiutantów, oficerów ordonansowych i kilkuset gwardzistów. Przyjechał odkrytym powozem wraz z Cesarzową i następcą tronu. Cesarz był w mundurze jeneralskim, Cesarzowa w amazonce, Cesarzewicz w mundurze kaprała grenadyerów gwardyi. Rodzina Cesarzowska dosiadła koni udala się wraz z orszakiem ku jadącemu naprzeciw na czele sztabu marszałkowi Baraguay d' Hilliers. Poprawej stronie Cesarza jechała Cesarzowa po lewej Cesarzewicz. Cesarz jak wiadomo jest doskonałym jeźdźcem i wygląda na koniu doskonale, tym razem jednak nie można w nim było poznać śmiałego i dumnego jeźdźcy. Z początku jechał powoli, później puścił się galopa i znowu zwolnił kroku. Natomiast Cesarzowa wyglądała jak zawsze wybornie i Cesarzewicz zdaje się być zupełnie zdrowy. Wojsko powitało Cesarza zwykłym, może donośniejszym jak kiedyś okrzykiem. Liczne zgromadzona publiczność powtórzyła ten okrzyk z zapalem. Okrzyki powtarzały się nieustannie przy defiladzie. O trzeciej było już po rewii, poczem Cesarz odjechał do St. Cloud.

Z powodu dzisiejszego przeglądu wojska, komisya do reorganizacji armii nie miała posiedzenia, które odbędzie się za to jutro pod prezydencją Cesarza. Komisya jak to już donoszono zajmuje się ocenieniem rozmaitych projektów z których dotąd żaden jeszcze nie ma za sobą większości. W zasadzie jednak miano ustanowić pobór coroczny 200.000 ludzi i ograniczenie czasu służby w armii na lat 3.

Włochy.

(*Różne wiadomości.*) „Diritto“ donosi, że rząd włoski nie oznaczył jeszcze dnia do zwołania parlamentu. Zdaje się, iż oczekiwać chce przebiegu wypadków odnoszących się do przeprowadzenia konwencji wrześniowej.

W Florencyi oczekują przybycia generała Menabrea i sądzą, że będzie on przewodniczyć w komisyi, która ułożyć ma plan systemu obrony granic morskich i lądowych.

„Paese“ występuje już z zazaleniami z powodu działania niektórych władz administracyjnych w Wenecyi, po ustąpieniu urzędników austriackich.

Na warstatach w Castelamare budują nową fregatę, która mieć będzie nazwę „Re d'Italia“ i będzie tych samych rozmiarów co statek pod Lisą zatopiony.

Wiadomości z Palermo zawsze jeszcze są smutne. Komisarz królewski, generał Cadorna, spowodowany był do zaprowadzenia trzeciego sądu wojennego. Spokojność publiczna i bezpieczeństwo były ciągle zagrożone i obawiano się nowych rozruchów rewolucyjnych. Wojsko używa ciągle środków ostrożności, jakich się zwykle używa tylko w kraju nieprzyjacielskim.

Dymisya prefekta palermitańskiego, Ludwika Torelli, przyjęta została.

W Civitavecchia stoi zawsze na kotwicy parowiec hiszpański o 6 działach i 250 ludzi osady. Prócz tego przybyć mają do Civitavecchia parowa fregata hiszpańska o 60 i korweta o 36 działach.

Do turyńskiego dziennika „Provincia“ piszą z Velletri, iż ludność państwa kościelnego zwłaszcza nad granicą włoską, po wymarszu Francuzów ma mieć zamiar podania do rządu włoskiego prośby o bronienie jej przeciwko rozbójnikom interwencją wojska

włoskiego, rozbójnictwo bowiem zwłaszcza w prowincjach Velletri i Frosinone nad miar się zakorzeniło.

„Corriere Italiano“ donosi z Siamy, że kilkunastu dezertersów legii zagranicznej papieżkiej udali się do tokańskiego kraju.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 7go listopada. (*Manifest rekrutacyjny.*)

Ciąg dalszy. 6) Ochotnicy, zaciągający się za gminy, rodziny i osoby, ulegające powinności rekruckiej z kolei lub przez losowanie, mają być przyjmowani do służby wojskowej dopiero po dojściu do lat dwadzieścia jeden wieku; wszakże z rodzonych braci dozwala się przyjmować młodszego za starszego, chociażby młodszy miał tylko dwadzieścia lat, jeżeli ten idzie z własnej ochoty i za zgodą rodziców lub opiekunów, i zupełnie jest zdalny do służby wojskowej. Także po dojściu dopiero lat dwudziestu jeden wieku, przyjmowani będą rekruci kolejni z rodzin, które dobrowolnie się podzieliły. Starszych nad lat trzydzieści na rekrutów nie przyjmować, z wyjątkiem tylko ukrywających się od służby wojskowej, niewiadomych z pobytu i zadających sobie umyślnie kalectwo, którzy podleg 3 i 4 ustępów art. 194 ust. rekr. przyjmowani być mają do służby o rok starsi. mianowicie, trzydzieści jeden lat wieku. 7) Dla przyjmowania ludzi na rekrutów ustanawia się najmniejsza miara wzrostu dwa arszyny trzy werszki (2 arsz. 3 wersh.); przyczem uchylają się wszelkie szczegółowe wyjątki względem wzrostu, zamieszczone w ustawie rekruckiej, oprócz ustanowionego dla mieszkańców powiatów mezeńskiego, pinezkiego i kemskiego, w gubernii Archangielskiej, i ustysolskiego i jareńskiego, w gubernii Wołogodzkiej, dla których, ze względów fizycznych tych powiatów, zachowuje się dawna miara wzrostu dwa arszyny i pół-trzecia werszków (2 arsz. 2½ wersh.) Uwaga: Urzędy rekruckie upoważnione zostają do przyjmowania rekrutów z kolei lub losowania, zupełnie zdrowych i silnych, skoro ciż jednogłośnie przez wszystkich członków urzędu uznani będą za szczególnie zdalnych do służby wojskowej, chociażby do ustanowionej miary wzrostu dwóch arszynów i trzech werszków brakowało pół werszka. 8) Ci, którzy z kolei lub losowania powołani będą do poboru w miejsce ukrywających się, chorych, zostających w czasie poboru pod śledztwem lub sądem, lub zadających sobie umyślnie kalectwo, mają być koniecznie zwracani do poprzedniego stanu, sposobem wskazanym w art. 718 i 719 ust. rekr., jak tylko ci, za których oni powołani zostali do służby wojskowej, sami wejdą do tejże, i jeżeli ulegający zwrotowi nie oświadczą się z chęcią pozostania w wojsku; ci zaś, którzy dobrowolnie pozostaną w służbie wojskowej, mają być zaliczeni na rachunek przyszłych poborów. 9) Dla wymiany rekruta oddanego do służby wojskowej, nie za występki lub zbrodnie, na ochotnika, nie zakresła się żadnych terminów, a pozostawia się gminom i pojedynczym osobom przedsięwzięcie w tej mierze kroków, kiedy będą nieć możność i pragnąc tego będą. O wymianę rekruta na ochotnika interesenci udawać się mają z prośbą do urzędu rekruckiego, a skoro ochotnik podług przepisów ustawy rekruckiej okaże się zdalnym i żadnych przeszkód do przyjęcia go nie będzie, w takim razie ma być stanowczo przyjęty i oddany miejscowej władzy wojskowej, z wymienieniem za kogo mianowicie z rekrutów został przyjęty. Po oddaniu ochotnika władzy wojskowej, urząd rekrucki względem zwrotu wymienionego do poprzedniego stanu, znosi się bezpośrednio z władzą wojskową, pod którą wymieniony zostaje, a w razie gdyby miejsce znajdowania się wymienionego nie było wiadomem, znosi się wprost z głównym sztabem. Nie zakresła się również żadnego terminu dla wymiany rekrutów za kwity rekruckie, tak dawniej oddanych jakoteż w przyszłości oddać się mających, a wymienieni na kwity zwracani być mają do poprzedniego stanu w takiz sposób jak wymienieni na ochotników. Tenże sposób zwracania rekrutów przyjęty będzie i co do tych, którzy zostaną wyłączeni z wojska, jako nieprawnie oddani do służby wojskowej. 10) W rodzinach opodatkowanych, odrywających powinność rekrucką z kolei lub losowania, uwalnia się od tej powinności jedynie lub starszy syn żołnierza, znajdującego się w służbie wojskowej lub zmarłego w tejże albo dymisjonowanego, jeżeli tylko żołnierz ten, to jest ojciec uwalnianego, wszedł do służby nie jako ochotnik za inną rodzinę i nie za przestępstwo lub wykroczenie pozbawiające rodzinę posług rekruckich. 11) Wszystkie gminy odbywające powinność rekrucką, powinny składać się na wynagrodzenie pieniężne rekrutów, w kwocie najmniej 3 ruble dla każdego, lub więcej, jeżeli gmina będzie w możności. Wolno im także robić dobrowolne składki dla rodzin rekrutów. Wysokość i przeznaczenie tych ostatnich składek zależy od uznania gminy, jej środków i położenia w jakim znajdują się rodziny rekrutów. Te i drugie wsparcia wyznaczane będą na mocy uchwał gminnych i wydawane publicznie. 12) Znoszą się wszelkie istniejące dotąd w pogranicznych z Prusami i Austrią guberniach różnice pod względem odbywania powinności rekruckiej pomiędzy miastami i wsiami położonemi o sto wiorst od granicy, a pozostałą ludnością tych gubernij; miasta te i wsie mają ulegać ogólnym przepisom ustawy rekruckiej, w ich guberniach obowiązującym. 13) Wszelkie działy familijne sporządzone przed 1. stycznia 1863 roku, chociażby części dzialeczone zapisane były pod jednym numerem, uznawane być mają za prawne we wszystkich gminach miejskich i wiejskich, skoro rzeczywistość działu poświadczaną będzie w miastach — przez urząd gminny, radę, ratusz lub magistrat, a po wsiach — przez zgromadzenie wiejskie. Mogące zająć spory i nieporozumie-

nia względem zaliczenia posług rekruckich, dopełnionych przez członków podzielonej rodziny, decydowane będą przez samą gminę.
(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ameryka.

Depesza telegraficzna z Montewideo donieśli była o porażce sprzymierzeńców brazylijskich pod Curapaity. „Patrie“ zapewnia, iż według listów jakie z tamtych stron nadeszły, nie podobnego miejsca nie miało, że sprzymierzeni Curapaity wcale nie atakowali. Jedyną wiadomością pewne znaczenie mająca jest to, że na żądanie prezydenta Lopeza odbyła się między nim a generałami brazylijskimi konferencya w Jataiti-Cora, konferencya nie dała jednak żadnego rezultatu. W końcu września lub na początku października kroki nieprzyjacielskie znów rozpocząć się miały.

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w przyszłym tygodniu odbyć się mające: Dn. 14. listopada: Leib Simmelmann i spół., ciężkie obrażenie ciała; Kieżuła Jakób i spół., ciężkie obrażenie ciała. Dn. 15go listopada: Pilpel Wolf, lichwa; Łoziński Jur, ciężkie obrażenie ciała; Lewicki Józef, kradzież; Horban Nastka, kradzież; Busil Joanna, kradzież; Kobylnicki Michał, kradzież; Nowotny Izidor, kradzież; Chalupiak Iwan, kradzież.

(Darowanie następstw prawnych.) Dowiadujemy się, że panu Władysławowi Monasterskiemu darowano następstwa prawne wyroku wydanego na niego w ostatnich latach.

(Nabożeństwo żałobne) za poległych w ostatniej wojnie c. k. żołnierzy odprawionem zostało w cerkwi parafialnej w Zaleszczykach dn. 5. b. m. z udziałem c. k. urzędników, żandarmeryi, straży skarbowej, młodzieży szkolnej i wielu pobożnych.

(Zrabowanie poczty.) Donoszą do „Znasu“ z Dębicy o zrabowaniu poczty z Radomyśla w następujący sposób: Dn. 1. b. m. rano pocztylion radomyjski wracał z pieniędzmi i listami z Mielca. Na drodze przypała mu się do niego dwóch porządnie ubranych żydów, żądając, by im za wynagrodzeniem pozwolił się przysiąść. W lesie do Zgórska należącem, którą wiodła droga, z pytali ci dwaj podróżni pocztyliona, czy wiezie z sobą pieniądze. Lubo tenże zaprzeczył temu, wszelako zaniepokojony tem pytaniem, podciął konie, chcąc najprędzej z lasu wyjechać. W parę chwil jednak jeden z żydów dał do niego ognia z pistoletu i lekko go zranił, a drugi uderzył go przez głowę jakimś tępem narzędziem, że spadł z koźła. Żydzi wysiadli, zawlekli zemdlanego w zarośla i obwiązali mu około szyi postronek chcąc go udusić, i tak go zostawili. Atoż nie tak łatwo Mazura wyprawił na tamten świat, bo pomimo strzału, uderzenia w głowę i postronka na szyi, pocztylion przyszedł niezadługo do siebie, przetrząnął postronek i najbliższą drogą pobiegł ku dworowi, wołając głośno ratunku. W drodze dopadł wszelako m. czaru leśnego, a zanim zdolał obejść go do koła, już ci sami żydzi znaleźli się, i wtedy byłoby go niezawodnie sprzątnęli na dobre, gdyby się nie była pojawiła dziewczka wiejska. Żydzi nie czekając dłużej, poszli w las w przeciwną stronę. Tak przynajmniej wypadek ten był opowiadany przez pocztyliona. W samej rzeczy znaleziono wóz pocztowy z końmi i skrzynkę pocztową rozbity i wypróżnioną, a było w niej około 5000 zlr. w biletach bankowych. Między temi były 2 bilety na 1000 zlr. Nr. 26.701 g. L. z napisem po lewej stronie Wykowski et Siegel i Nr. 83.322 A. w.; 22 sztuk po 100 zlr. jako to: Nr. 11.546 X. v., 55119 U. n., 18273 T. f., 26006 W. s., 52737 Q. x., 64065 S. q., 7.086 A. c., 26928 V. v., 35287 B. r., 61654 U. u., 75326 O. r., 21078 Y. b., 29202 E. g., 33820 B. r., 31331 X. r., 60911 G. b., 87549 U. g., 98194 V. o., 16411 Y. a., 29195 M. e., 37151 A. y., 91821 H. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

S. Lwów, 8. listopada. W ciągu ostatnich ośmiu dni pocieplało znacznie, deszcze i wiatry mieliśmy na przemian.

W handlu towarowym zmniejszył się ruch i dowozy ponieważ granice pruskie są prawie całkiem zamknięte. Według doniesień telegraficznych nadesłanych przez dyrekcję górno szlaskiej kolei żelaznej, nawet przedmioty wolne od opłaty nie mogą teraz być posyłane na Oderberg, do Wrocławia. Podobnie wstrzymana jest komunikacya z Prusami na Oświęcim i Nowy Beruń, a tak wywóz towarów do Niemiec północnych jak i przywóz z tamtąd jest niemożliwy. Co do przesyłek towarów kolonialnych i manufaktur w granicach państwa, kolej państwa, jakoteż kolej północna będą mogły przewozić je dopiero po odwiezieniu wojsk saskich do ojczyzny to jest od 11. b. m. zatem dopiero od tego dnia spodziewać się można większego w obrocie handlowym ożywienia. Przesyłki manufaktur i towarów lnianych były w tygodniu ubiegłym najznaczniejsze i zostały wywiezione większej części do Księstw Naddunajskich i wschodnich obwodów Galicyi. Hość ich obliczają przeszło na 2000 cetn.

W handlu zbożowym popyt osłabł cokolwiek, ponieważ wywóz do Prus jest zamknięty, pomimo tego jednak odbył jaki był, można jeszcze śmiało nazwać nadzwyczajnym. Na wszystkich targowicach galicyjskich zboże dowiezionem rozbiegano szybko i spekulanci nie ustawali w swojej dotychczasowej czynności. Wiele partyi przeznaczonych do Prus wywieziono do Czech, zwłaszcza do powiatów które ucierpiały w ostatniej wojnie. Ceny w ogóle zaczynają spadać z wyjątkiem żyta, którego wywóz zawsze jeszcze nie opłaca się. Pszenica cokolwiek potaniała a ceny owsa idą w górę. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ wagi korzec po 8 zlr. 60 do 63 c., z każdym dniem ceny spadały o 10 c. tak że wczoraj kupiono większą partycę pszenicy tarnopolskiej, dworskiej po 8 zlr.

15 c. z odstawą do Lwowa. Z Czerniowiec dowieziono w tygodniu ubiegłym 3000 cet. pszenicy, ale tam ceny podniosły się, przeto ajenci zagraniczni, chętniej zakupują pszenicę tarnopolską której jeszcze jest bardzo wiele do sprzedania. Jęczmień 143 ₰ płacono po 5 zlr. i zakupowano do browarów. Żyto trzyma się w cenie, gatunki 160 ₰ płacono 5 zlr. 50 c. i zakupowano do młynów parowych i wodnych. Ceny owsa podniosły się cokolwiek mianowicie na targowicach w Galicyi zachodniej, loco Lwów płacono korzec wagi 100 ₰ po 2 zlr. 45 c. Przedniej mąki pszenicznej wywieziono do Czech 1300 cetn. Administracye młynów parowych w Tarnowie i Tęczuku korzystają ze sposobności i wysyłają znaczną ilość swoich wyrobów do Czech i Morawii.

Ceny zboża na targowicach zamiejscowych były następujące: Pszenica 170 ₰ 9 zlr. 45 c. do 10 zlr., jęczmień 140 ₰ 85 c. do 5 zlr. 26 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. 80 c. do 7 zlr., owies 99 ₰ 2 zlr. 80 c. do 3 zlr., rzepak 170 ₰ celnych 12 zlr. do 12 zlr. 50 c. Wszystkie gatunki zboża trzymają się w cenie przy wzrastającym popycie. Przemysł: pszenica 170 ₰ 10 zlr. 16 c., jęczmień 139 ₰ 5 zlr. 18 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. 39 c., owies 97 ₰ 2 zlr. 88 c. Partycy na targ zwiezione, mianowicie żyto i owies szybko rozehbrane były przez spekulantów. Rzeszów: pszenica 170 ₰ 9 zlr. 95 c., żyto 160 ₰ 5 zlr. 25 c., jęczmień 139 ₰ 4 zlr. 29 c., owies 100 ₰ 2 zlr. 75 c. Ceny podnoszą się przy znacznym popycie, na jęczmień popyt mniejszy, Jarosław: pszenica 170 ₰ 9 zlr. 85 c., jęczmień 140 ₰ 5 zlr. 10 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. 65 c., owies 98 ₰ 2 zlr. 65 c. Ceny podnoszą się codziennie z powodu licznego zjazdu kupców zagranicznych. Dębica: pszenica 170 ₰ 10 zlr. 6 c., jęczmień 142 ₰ 5 zlr. 65 c., żyto 160 ₰ 7 zlr. 15 c., owies 99 ₰ 2 zlr. 85 c., rzepak 170 ₰ celnych 11 zlr. 95 c. Ceny jęczmienia, żyta i owsa podnoszą się, a rzepaku spadają. Sędziszów: pszenica 170 ₰ 9 zlr. 85 c., jęczmień 140 ₰ 5 zlr. 18 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. 45 c., owies 90 ₰ 2 zlr. 85 c. Popyt i zakup na pszenicę, żyto i owies. Bochnia: pszenica 170 ₰ 10 zlr. 16 c., jęczmień 141 ₰ 4 zlr. 86 c., żyto 160 ₰ 6 zlr. 65 c., owies 99 ₰ 2 zlr. 61 c. Kupcy zamiejscowi rozbiegają szybko partycy na targ zwiezione. Popyt na pszenicę i żyto bardzo ożywiony, na jęczmień mniejszy.

Dowóz bydła rzeźnego i opasowego był w tygodniu ubiegłym znaczniejszy, co już dawniej przewidzieliśmy. Kolej Lwowsko-Czerniowiecka przywiezła 2000 sztuk wołów. Ogółem wywieziono z Galicyi do Oświęcim 2900 sztuk. W przyszłym tygodniu, według nadesłanych depeszy telegraficznych, transporta bydła rzeźnego i opasowego nie będą mogły być posyłane z Oświęcim do Czech. Przyczyna tego jest jeszcze niewiadoma, zdaje się jednak pochodzić to ztąd, że kolej państwa dla braku odpowiedniej ilości wozów nie może odpowiedzieć wszystkim wymaganiom.

(Zaraza na bydło.) W drugiej połowie października b. r. zaraza na bydło wygasła w Podbereżu, Cisowie i Brzeziu obwodu Stryjskiego, tudzież w Siedliskach w obwodzie Sanockim.

Według wykazów urzędowych zaraza na bydło istnieje jeszcze w 2 miejscach obwodu Samborskiego a w 1 Stryjskiego, w których jednak nie ma już bydła chorego, lecz tylko peryod obserwacyjny zaprowadzony został.

Ostatnia poczta.

Znaim, 7. listopada (w nocy). W podróży z Iglawy witaly Najjaś. Pana w Wolentz, Staunem, Langpiritz, Schelletau, Mährisch-Budwitz, Paulitz i Fraifersdorf licznie zbierające się duchowieństwo, władze cywilne i masy ludności okolicznej huczniemi okrzykami radości. O godzinie 2. po południu przybył Jego Ces. Mość do Znaim, gdzie przy wieździe do miasta u bramy tryumfalnej, przy której ustawiony był także miejski korpus strzelców, powitał Monarchę burmistrz na czele reprezentacyi gminnej przemową, na którą Najjaśniejszy Pan raczył miłościwie odpowiedzieć. Po zlustrowaniu korpusu strzelców udał się Jego Mość Cesarz przystrojonemi świetnie ulicami i wyższym rynkiem, gdzie szefowie władz i przełożeni gmin okolicznych, cechy i młodzież szkolna tworzyli w gęstych szeregach szpaler i ustawiona była honorowa kompania wojska z kapelą muzyczną do przyrządzonego dla Monarchy lokalu, w którego przedsienu czekało kilka dziewic w bieli przyhycia Jego Ces. Mości, z których jedna doręczyła Najjaś. Panu zmyślnie ułożony bukiet. Potem nastąpiła prezentacya szlachty, duchowieństwa i władz cywilnych i wojskowych. Po uczcie dworskiej wyprawilo stowarzyszenie spiewaków z miejską bandą muzyczną przy rzesistem oświetleniu miasta serenadę, przyczem ludność objawiła radość swoją huczniemi okrzykami.

Znaim, 8. listopada. Jego Mość Cesarz udzielał dziś powszechnych audyencyi, a o godzinie 11. robił w towarzystwie Fml. hrabiego Crenneville wycieczkę do akademii wojskowej w Kloster-Bruck. Burmistrz jechał przed powozem Najjaś. Pana. Oprócz tego zamysła Jego Ces. Mość zwiedzić pomnik Kopala, szpital i ratusz. Najjaś. Pan ofiarował na ubogich w Budwitz 500; w Freiensdorf 200, w Paulitz 300, na pogorzalców w Wolframitzkirchen 300, na ubogich w Iglawie 3000, i na pogorzalców w Bautsch 3000 zlr. Wieczorem świetne przedstawienie w teatrze.

Znaim, 8. listopada. (4. godz. z południa). Serenada i pochód z flagami, wyprawiane wczoraj na cześć Najjaś. Pana, wypadły bardzo świetnie przy łagodnem i dziś jeszcze trwającym powietrzu. Jego Ces. Mość bawił w ciągu serenady na balkonie, a

licznie zgromadzona ludność witała Monarchę nieskończonemi okrzykami radości. Wkońcu zajaśniał na rynku ogień bengalski i cała publiczność zanuciła hymn ludu. Najjaś. Pan raczył wyrazić się z wielką pochwałą o pracach tutejszego towarzystwa muzycznego. Dziś udzielał Jego Ces. Mość wielu osobom posłuchania i przyjmował liczne deputacje, potem odwiedzał Klosterbruck, szpital, burg, świątynię pogańska, Karolinenberg i pomnik Kopala. Wieczorem będzie świetne przedstawienie w teatrze. Odjazd nastąpi jutro zrana o godzinie 6stej.

Florencya, 8. listopada. „Nazione“ pisze: Depesza z Pa-lermu donosi, że aresztowano tam kilku notablów, między tymi także biskupa z Monreale, gdyż pokazało się, że byli skompromi-towani przy wypadkach wrześniowych.

Nowy York, 6. listopada. Obiegają pogłoski, że Cezarz meksykański Maxymilian abdykował.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „Die Afrikanerin“, wielka opera w 5 aktach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Michałowski Stan., z Bolestraszcyc. — Bal Ant., z Błazowa. — Juzefowicz Tom., z Suczawy. — Kotarski Stan., z Brzyska. — Petrowicz Franc., z Wołoszkowa. — Werner Karol, z Solotwiny.

Hotel europejski: Dolanski Lud., z Rakowa. — Kriegshaber Al., z So-poroży. — Wassylko El., z Pańki. — Schrotter Franc., c. k. podporucznik, z Tarnowa.

Hotel Langa: Ks. Thurn-Taxis Lam., c. k. podpułk. Abendroth Ludw., c. k. rotm., Mastny Aug., c. k. kapitan i Holeczek Wacław, c. k. jener. insp., z Wiednia.

Hotel angielski: Barszczewiczowicz Krispin, z Koruhowa. — Błotnicki Teodor, z Dzikowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. listopada.

PP. Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Hr. Lanckoroński Teodor, do Tartakowa. — Br. Horoch Sew., do Moraniec. — Bogdanowicz Grz., do Orzechlib. — Bohrowski Wład, do Tarnowa. — Czajkowski Wal., do Świe-rza. — Fedorowicz Jan, do Okna. — Hubicki Karol, do Wiednia. — Jasiński Franc., do Zabajpola. — Mrozowicki Justyn, do Bednarówki. — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Raciberski Nap., do Czernelicy. — Rozwadowski Tom., do Babina. — Siewicki Konst., do Sieniawy. — Thullé Stan., do Walawki.

Winnicki Lud., do Wiednia. — Wiśniowski Hen., do Dohrzan. — Zadurowicz Lud., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. listopada 1866.

Table with 5 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god po poł., 10. god. wiecz.

Kurs lwowski.

Dnia 9. listopada.

Table with columns: Item, wal. austr., gotówką (zl., c.), towarem (zl., c.). Items include Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant, Galicyj. listy zastawne, Galicyjskie obligacje, Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akeye kolei lwowsko-czerniowieckiej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. listopada.

Table with columns: Item, zlr., kr. Items include 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akeye banku wiedeńskiego, Londyn, Srebro, Dukat pojedynczy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. listopada.

Large table with multiple columns and sections: 1. Dług publiczny (państwa, austr., Tyrolu, Krainy), 2. Stan oblig. domestykaln., 3. Akeye (Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu), 4. Listy zastawne (Banku narod., Gal. Tow. kred.), 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (Kolej Elżbiety, Gal. Tow. kred., Kol. Ces. Elżbiety, Kol. Kar. Lud., Lwowsko-czerniow. kolej, Uprzyw. czeska kolej), 6. Obligacje indenn. (Nizszej Austrii, Wyż. Austrii, Saleburg, Czech, Morawii, Śląska, Styryi, Tyrolu).

Table with multiple columns and sections: 1. Tow. żeg. par. na Dunaju, 2. G. Losy (Inst. kred. dla handlu, Tow. żeg. par. na Dunaju, Poż. Trye, Pożyczka miasta Budy, Esterhazego, Sabna, Palliego, Clarego, St. Genois, Windischgrätza, Waldsteina, Keglevicha, Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa), 3. Weksle (Amsterdam, Augsburg, Berlin, Wrocław, Frankfurt, Genua, Hamburg, Lipsk, Ljawrna, Londyn, Lugdun, Medyolan, Marsylia, Paryż, Praga, Tryest, Wenecya), 4. Kurs złota (Dukaty ces. men., Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Kurs korony w c. k. kasach).